

hed, at Afbelingsdommeren, efter Landstingets § 14, ikke vil have Myndighed til endelig at paafjende dem, og det vil altsaa blive et meget betydeligt Antal Sager, om hvis Appel til Høiesteret der kan blive Spørgsmaal. Det har forekommet saavel mine ærede Medforslagsstillere som mig, at det vilde være saare uheldigt, om Høiesteret skulde belastes med denne store Mængde Sager, og jeg skal sige til, at dette vel kunde drage Konsekventer efter sig, som det maaffee vil være vanskeligt at overse. Men ikke blot for Høiesterets Skyld bør man undgaae dette, men ogsaa, fordi man derved vilde udsætte disse smaa Sager for en Langsomhed i Afgjørelsen og for Bekostninger, der ikke staae i noget Forhold til deres Betydning. Det har derfor ikke været os muligt at slutte os til det andet Thing i denne Henseende. Naar imidlertid Sagen, hvis man vil gaae ind paa vor Opfattelse, ikke kan tilendebringes ved Afstemningen her i Thinget idag, ligesom Sagen jo heller ikke, da den allerede har været 2 Gange i det andet Thing, kan komme tilbage dertil og blive tilendebragt derved, at det, som her maatte blive vedtaget, fandt Tilslutning i det andet Thing, saa have vi fundet det naturligt, uden Videre at gaae ind paa Sagens Realitet, simpelthen at opstille det Forslag, som her tidligere er blevet vedtaget med en overveiende Majoritet, idet vi haabe, at Sagen derefter vil kunne blive bragt til en endelig Afgjørelse ved en fælles Overveielse af et af de to Thing valgt Fællesudvalg. Jeg tør forudsætte og allerede paa dette Stadium udtale, at det ærede Thing fra sin Side uden al Tvivl vil gribe Initiativet til at beslutte Medsættelsen af et saadant Fællesudvalg til Sagens videre Behandling, og jeg tvivler ikke om, at den Smøbekommen, som er viist fra det andet Things og dets enkelte Medlemmers Side, da ligeledes vil blive udviist af de ærede Medlemmer af dette Thing, som maatte faae Plads i det fælles Udvalg, saa at den Uoverensstemmelse, som i denne Sag har viist sig indtil Sagens sidste Stadium, ikke vil komme til at staae i Veien for dens endelige Vedtagelse endnu i denne Session. — Med disse Ord skal jeg slutte, idet jeg anbefaler det af os stillede Forslag til Vedtagelse af det ærede Thing.

Justitsministeren: Saaledes, som nu Lovforslaget § 1 foreligger, er der fra min Side ikke Noget at erindre mod samme. Som det allerede af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgfreds (Klein) er blevet bemærket, er der foregaaet en Forandring i den af det andet Thing tidligere i denne Paragraf indsatte Bestemmelse, hvorved denne er bleven ganske anderledes end før. Der er for det Første hævet den Inkorrektthed i samme, som jeg fra Begyndelsen har fremhævet som Noget, hvorpaa man ikke kunde gaae ind, da Bestemmelsen derved stod i bestemt Strid med den Maade, hvorpaa den skulde knytte sig til Frd. af 1845. Hvad dernæst Sagens Realitet angaaer, saa forstaaer jeg Bestemmelsen saaledes — og jeg troer ikke, at den kan forstaaes paa anden Maade — at det maa være Justitiarius overladt, efter Overvejelse med Rettens øvrige Tilforordnede, at ordne Sagens Fordeling saaledes, som det ifølge hans og Rettens øvrige Medlemmers Mening bedst stemmer med Sagens Løb. Om § 14 har jeg allerede tidligere udtalt mig saa udførligt, at jeg ikke skal komme tilbage til de Grunde, som have ledet mig til bestemt at erklære mig mod den Forandring, som i det andet Thing er bleven gjort i denne Paragraf. Med Hensyn til det Endringsforslag, som nu foreligger, og som søger at bringe Paragrafen tilbage til det, som tidligere her er vedtaget, er det en Selvsølge, at jeg paa bedste Maade skal anbefale det til Vedtagelse af det høie Thing.

Alberti: Det forekommer mig, at det Endringsforslag, som her foreligger, ikke er af den Betydning, at man derfor atter skulde vise Loven tilbage til Landstinget. Hovedgrunden for mig til at stemme imod det er den, at Lovforslaget, saaledes som det foreligger fra Landstinget, indfører meget væsentlige Forbedringer i Retspleien med Hensyn til Behandlingen af offentlige Politifager i Kjøbenhavn. Derom troer jeg ikke der kan være nogen Uenighed mellem de ærede Forslagsstillere og mig, og jeg skal derfor ikke videre omtale, hvorledes den Tilstand, der ved samme vil fremkaldes, i mange Retninger vil overgaae den hidtilværende, men, hvad Endringsforslaget angaaer,